

عنوان مقاله:

وضع سیاسی سه شهر اسلامی بغداد، اصفهان و ری در دوره آل بویه و سلجوقی

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

زینب نواصری - کارشناسی ارشد، گروه تاریخ، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

سه شهر ری و اصفهان و بغداد در دوره آل بویه و سلجوقی از مراکز مهم سیاسی به شمار می رفتند. این سه شهر کانون تجمع شیعیان و اهل سنت در آن دوره بوده اند که مطالعه آنها می تواند ذهن ما را با نوعروابطی که این دو مذهب با یکدیگر داشته اند آشنا کند. این پژوهش با روش مرسوم در مطالعات علوم انسانی و به خصوص تحقیقات تاریخی یعنی شیوه کتابخانه ای و جمع آوری داده های نوشتاری و گزینشو سنجش آن با برهان منطقی کوشیده تا به رهیافتی نو در این زمینه دست یابد اما نتیجه ای که از تحقیق حاضر به دست آمده این است که اوضاع سیاسی شهر ری در دوره آل بویه آغشته به درگیری های داخلی بود و بعد از مرگ رکن الدوله درگیری های خانوادگی میان پسران آل بویه از قدرت آنها کاست و اتحاد همیشگی آنها را از بین برد همچنین درگیری های سپاهیان که ازدیلمیان و ترکان ترکیب شده بود باعث شد تا قدرت آنها کاسته شود. نتیجه ای که از خلال اوضاع سیاسی در این شهرها در دوره آل بویه و نیز سلجوقیان میتوان گرفت این بود که هر دو حکومت پس از یک دوره ثبات و قدرت و آرامش در شهرها به تدریج به دلیل اوج گیری منازعات داخلی و نیز دخالت امرا و وزرا در امور حکومت قدرت خود را از دست می دادند و نکته مهمی که میتوان از خلال این بحث بدست آورد این است که خلفا هر چند از امور سیاسی حکومت کنار گذاشته شدند اما نقش مهمی در امور سیاسی حکومت هر دو دوره داشتند و با مشاهده ضعف هر دو دوره آل بویه و سلجوقی، خلفا با رقبای قدرتمند سیاسی آنها به مکاتبه می پرداختند و باعث برانداختن حکومت آنها می شدند.

کلمات کلیدی:

دوره آل بویه، دوره سلجوقی، وضع سیاسی، شهر بغداد، شهر اصفهان، شهر ری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1770858>

